

Himalayan Projects vzw

Leiselestraat 138, 8200 Sint-Michiels Belgium

☎ 00 32 (0)50 385704 📠 0488 380 277

Projectrek. Bic: BBRUBEBB - Ibannr.: BE14 3800 1081 6783

Himalayanprojects@gmail.com - www.himalayan-projects.org

Namaste geachte donors, sponsors en sympathisanten,

2020 is aangebroke en het is putje winter (!?), dus ideaal om na een maandenlang verblijf in Nepal de administratie op punt te zetten, de boekhouding af te werken, projectvoorstellen uit te werken, schoolacties op te zetten, de fiscale attesten uit te schrijven en deze nieuwsbrief klaar te stomen voor u, onze ruggengraat, de sponsors die het allemaal mogelijk maken onze maar vooral hun dromen waar te maken.

*Vlak na het opsturen van onze vorige nieuwsbrief trof een tornado (1ste keer) Nepal: enkele weken erna al reparaerden we 7 scholen zodat die op tijd een dak hadden voor het regenseizoen begon.

*Al 7 keer zijn we met het **Bsure-team** o.l.v. **Dokter-Tandarts Jan Dryhoel** erop uitgetrokken om gratis genees- en tandheelkunde aan te bieden aan de minderbegoeden. Dit jaar versterkt met Dr. Jos Vanhullebusch en hun resp. eega's waardoor wij tweemaal zoveel patiënten konden behandelen alsook veel grondiger en zo onze impact vergrootten.

*In onze nieuwe projectschool 'Shree Ambika Secondary' nabij Hyangja installeerden we een heus labo met 25 computers en ook de kleuters kregen heel wat nieuws. Een modelschool die we graag verder helpen.

*De Chinnebas scholencomplex is afgewerkt en we hebben er gelijk een vergaderlokaal gebouwd voor de allerlaagste kaste: de Dhalits. Helaas gaan ook onze projectpartners van de Kerun Schoolprojects vereniging het kalmer aandoen. We gaan ze missen maar wij gaan wel nog een hele tijd door. De noden vliegen ons om de oren maar we hebben er twee. En toch, beetje bij beetje op weg naar een ideale wereld, niet?

Heel veel groeten van de dienstdoende redacteur Paul Vande Moortel, voorzitter, alsook van Nita Buduja Pun, Hedwig Racquet en Eddy Goemans van het Kerun Schoolprojects en Dr. Jan Dryhoel (Bsure).

In deze nieuwsbrief o.m.:

Versterkt Bsurre-team.

Nog meer water voor Siling.

De zoveelste computerklas.

Inhoudiging Chinnebaschool.

Tornado: Bsurre was er FAST.

En nog veel meer...

Een tornado houdt lelijk thuis; wij ernaartoe.

Op 31 maart sloeg in het zuiden een tornado toe: ongezien in Nepal (alweer klimaatverandering?!) en trof een smalle willekeurige strook wel heel brutaal: vele doden, gewonden, weggerukte huizen, bomen, velden en elektriciteitspalen. Maar ook de scholen werden hard getroffen. Hun golfplaten daken werden zo weggeblazen.

Dus ook wij daarheen. Na de ervaringen bij de aardbeving van 2015 konden we het efficiënt en kordaat aanpakken. Met slechts een enkele maar welgekomen noodtoelage van de Provincie West-Vlaanderen repareerden we er de daken van 7 scholen.

Na de initiële golf van solidariteit van hoofdzakelijk Nepalezen zelf met voedselhulp, kledij en provisoire tenten geschonken door China, drinkwatervoorziening door het Rode Kruis en Plan International overlegden we met het lokale crisiscomité (vooral het Rode Kruis aldaar) waar er hiaten in de hulpvoorziening waren. Terstond kregen we een lijst van alle getroffen scholen, aantal doden en gewonde kinderen enz. Daarmee konden we onmiddellijk aan de slag.

Ze begeleiden ons naar de getroffen wijken waar we laveerden tussen de verwoeste huizen, bosjes en akkervelden. Het leger was prominent aanwezig en was een aangename verrassing. Immers het was al een paar weken geleden en de spontane hulp alweer opgedroogd.

Het aanzicht was nog steeds irreëel, een smalle strook van soms amper honderd waar alles volledig verwoest was. Een lege strook tussen perfect rechtstaande huizen en intacte rijstvelden. Bosjes bamboe die precies door een reuzehand als onkruid uitgetrokken waren en aan de kant gesmeten. De ene buur had geluk, de andere ernaast had totaal niets meer. Bizar. Noodlot. Klimaatverandering?

We schoten dan maar in gang en met cash in de hand, begeleid door een Rode Kruispost verantwoordelijken bezochten we een lokale distributeur waar we terstond metalen golfplaten bestelden. Onmiddellijk werden twee tractoropleggers volgeladen die we naar de lokale Rode Kruisafdelingen van Bara en Parsi stuurden. Het Rode Kruis zorgde dat de ergst getroffen scholen een veilig en waterdicht dak kregen vooraleer de jaarlijkse moesson zou losbarsten. Die laatste Rode Kruispost in Parsi had trouwens al een band met België. De 'Belgian Red Cross' had namelijk recent de bouw van een workshopruimte en ontmoetingshal gefinancierd. Wat een toeval, maar we waren wel heel welkom: die Belgen. Het was een fijne ontmoeting en samenwerking. Met een lokale verankerde partner gaat het snel.

Er blijkt toch een en ander geleerd na de aardbeving: vooral de toen opgerichte maar nog steeds bestaande crisiscomités waar alle belangrijke actoren vertegenwoordigd zijn werken nu doelgericht en efficiënt samen. Zo liep niemand elkaar in de weg en worden minder mensen vergeten. En de kinderen konden weer naar een veilige en vooral droge school.

Een 7de tournee alweer met een versterkt Bsure-team.

Verpleegster Shanta Pun en Dr. Jan Dryhoel.

Dit jaar kregen we extra versterking van een gepensioneerd dokter van de Lions Club Meetjesland waardoor we onze impact serieus konden vergroten. Dr. Jan kwam iets vroeger en dus trokken we samen met Shanta, onze voormalige verpleegster die een schoolvakantie had, deze keer 600 km oostwaarts naar een hulpcentrum gerund door de Belgische CPCS waarvoor we verleden jaar ook andere hulpcentra bezochten. Nu echter helemaal in het oosten en wel in de gietende regen en met enkele blutsen -aan de jeep- waarbij we soms dachten weg te spoelen.

Helaas sloeg het noodlot toe en overleed Jan's broer na een korte maar terminale ziekte. We waren toen net terug in onze basis in Pokhara om nieuwe voorraden in te slaan en een volgende tour te starten. Verscheurd door plichtsbesef naar familie toe maar net zoveel naar zijn wachtende patiënten heb ik dan tijdens ons avondeten in ons stamrestaurantje maar beslist om Jan 's nachts naar Kathmandu te voeren om op het eerste beste vliegtuig te zetten. Met een thermos koffie de ganse nacht doorgereden en 's morgens vroeg kon hij terstond naar België vertrekken. Zo kon hij samen met zijn familie waardig afscheid nemen.

Het busje komt zo. Bsure-team.

Maar het zou Jan niet zijn of dag na de begrafenis sprong hij terug het vliegtuig op en konden wij de volgende dag in Bhakimele (zie verder) voor de eerste keer aan slag. Twee dorpen hebben wij moeten teleurstellen maar we hopen dit volgende jaar goed te maken met een langer verblijf.

Het dorpscomité van Chitre wacht ons op in onze eigen hulppost daar.

En dan kwam ook onze versterking aan: Dr Jos Vanhullebush en zijn eega Ann Van Der Vurst en ook verpleegster Lieve Neiryck van het UZ-Gent die er na de aardbeving in 2015 ook bij was. Om de oeverloze lange ritten te vermijden bleven we voor dit gedeelte voornamelijk in het Myagdi gebied want onze pick-up zat overvol want ook onze verpleegster Sasina Pun kwam erbij. Tijdens ons verblijf namen we ook afscheid van Shanta Pun, onze voormalige verpleegster die helaas dringend door haar man geroepen werd om hem te vervoegen in Japan waar hij werkt en waarvoor ze ook haar batchelor studies voor stopzet. We gaan haar missen.

Met ons team en tal van lokale spontane vrijwilligers, soms medisch getraind, behandelden we zo'n 3000 patiënten in 6 dorpen waarbij we 4800km reden waarvan 2800km off-road (XL).

De voorraad gratis medicijnen.

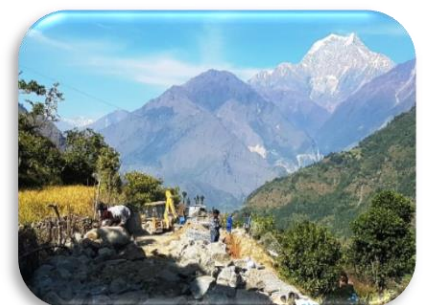
Blijkt wel dat we dringend een degelijk **mobiel echo** en **ECG-toestel** van handen hebben om de patiënten beter te beoordelen.

Aler Dr. Jan en Dr. Jos zelf aan het woord te laten willen wij allen danken voor de prachtige opoffering om zich belangeloos in te zetten voor de rurale bevolking in de Himalaya. Dus DANK U aan het Bsure-team, de Nepalese staf en vrijwilligers, Inge Bracke van CPCS en de Lions Club Meetjesland voor jullie inzet.

Wachten op een lokale gids voor de volgende bestemming.

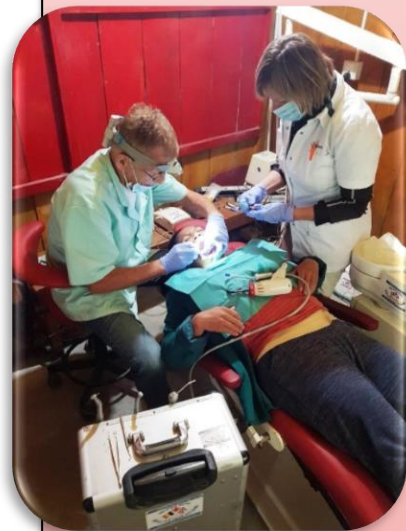
Volgend jaar komt een Engels dokterskoppel ons vervoegen, dus dat beloofd. **Don't be too fast, Bsure!**

Hoe mooi het landschap ook is, je moet er wel letterlijk over de wegwerkzaamheden rijden. Hier nabij Chitre, onze medische post.

Verslag van Dr. Jan Dryhoel:

Met een bezwaard gemoed, ben ik op 25/9 voor mijn zevende missie naar Nepal vertrokken. Mijn jongste broer, 64 jaar en ALS-patiënt was net terug opgenomen in de kliniek. Men vreesde voor het einde. Ik stond dan ook in ernstige twijfel om alsnog te vertrekken. Maar het werk in Nepal was gepland, en in het slechtste geval kon ik nog terug keren.

Bij aankomst zijn we onmiddellijk naar Itahari, Oost-Nepal vertrokken om er 3 dagen te werken in een hulppost van CPS. We kwamen er in een late moesson toe, maar we hebben er goed kunnen werken. De 600km terug naar Pokhara hebben we dan toch maar in twee dagen afgehaspeld. Drukke baan, gevaarlijk om 's nachts te rijden...enz.

Terug op ons hoofdkwartier kreeg ik slecht nieuws uit België, en dezelfde avond nog heeft Paul ervoor gezorgd dat ik zo vlug mogelijk naar België kon terug keren. Onze planning viel in duigen, vele dorpen moesten worden afgebeeld maar kregen wel de belofte dat we hun het volgende jaar niet gingen vergeten. Na een droeve week in België, ben ik op 13-10 teruggevlogen.

Zonder veel tijdverlies zijn we dan naar Bhamikele gereden om er ons programma verder te zetten. Mooie locatie in een nieuwbouwschool, maar wel een beetje gebrek aan elementaire voorzieningen, zoals water en elektriciteit. Het was hollen en vliegen naar Pokhara (weerom 's nachts moeten rijden...gevaarlijk), want 's anderendaags arriveerden dokter Jos, Ann en verpleegster Lieve. Ons team was dus gevoelig versterkt en we konden volop aan de slag. Doba, Chitre, Dana, Ghorka...de ene post na de andere. Terug honderden patiënten gezien, geholpen en soms doorgestuurd voor verdere verzorging. Ook nu nog, maanden later volgen we twee zieken verder op.

Met een collega erbij, onze lokale verpleegster Sasina van Chitre, en een paar helpers ging het werken vlot. We konden met 2 wegens taakverdeling een groter aantal patiënten behandelen dan als ik er alleen voorsta. (een hint om meer vrijwilligers aan te trekken?!). De meeste klachten die we daar zien zijn vooral huidziekten, artrose bij de vrouwen door het zware veldlabeur en het op en aflopen van de bergpaden, veel maagklachten door de eenzijdige en scherpe voeding, en oorproppen. Uiteraard de klassieke verkoudheden bij kinderen en pasgeborenen alsook de honderden verwijderde tanden en tandwortels.

De verplaatsingen waren wel een hele opgave, aangezien we met 6 waren met nog de bagage, medische apparatuur en een generator erbij. Maar we zijn meer gewend. Veel home-stay en af en toe een Nepalees baanhotel. Kortom voor de nieuwkomers was het een gans avontuur, maar geen mens die klaagde. Alhoewel af en toe een echte 'warme' douche deugd doet.

Na 3 weken samen intens werken, en na een dagje rust in Pokhara trokken we richting Kathmandu. Halfweg werkten we nog 3 dagen in een prachtig dorpje hoog op een bergkam gelegen in het Gorkha district. Om uiteindelijk in Kathmandu te belanden. Na nog een dagje sightseeing in o.m. Durbar Square, waar men naarstig aan het restaureren is met buitenlandse hulp en het grote tempelcomplex Pashupatinath met verbrandingssite voor de overledenen, zijn we dan begin november naar België teruggevlogen.

Het waren in totaal 6 intense weken. Een paar duizend patiënten geholpen maar helaas ook velen niet kunnen behandelen wegens tijdsgebrek en gespecialiseerd apparatuur. Wegens continu draaien moest Paul, soms noodgedwongen reservestukken en medicatie ophalen in Pokhara. Hierbij een pluimpje voor onze voorzitter die steeds bereid is om, ons bij nacht en ontij naar de meest afgelegen dorpen te vervoeren. En gezien de staat van de wegen!

Voor volgend jaar hebben we reeds versterking van twee Engelse artsen, en hopelijk zijn er nog gegadigden die zich geroepen voelen.

Tot een volgende keer alweer. Dokter Jan, Bsurre-team.

En na Dr. Jan komt Dr. Jos aan het woord:

De voorzitter van onze Lionsclub bracht mij in contact met een vroegere studiegenoot dr. Jan Dryhoel. Hij was al 6 maal naar Nepal geweest om tandheelkundige zorgen aan te bieden in afgelegen bergdorpen. Op vraag van de voorzitter of ik het zag zitten om 'hands on' werk te verrichten, moesten mijn vrouw en ikzelf niet lang nadenken.

Op 16 oktober 2019 vertrokken we samen met Lieve, de vriendin van Jan, geladen met zware zakken vol medisch materiaal richting Kathmandu. Om tijd te winnen vlogen we meteen door naar Pokhara, 200 km ten westen van Kathmandu.

In deze uitvalsbasis werden materiaal en medicamenten nagezien waarna we met de truck vertrokken via 'hotsende en botsende' wegen richting Doba. Een prachtig en authentiek dorp, waar geen toeristen komen, enkel voetpaden en trappen gemaakt van rotsen, een auto kon er niet in. We moesten een stukje te voet, gelukkig geholpen door achtstal stoere mannen en vrouwen die onze zakken en kisten naar boven brachten naar een ruimte die we inrichtten als 'medische post' gelegen aan een klein pleintje dat als wachtkamer fungeerde. Met de hulp van onze partners en de lokale verpleegsters Shanta en Sasina konden we de vele mensen de nodige zorgen geven. We hadden zelden elektriciteit en om 18 uur werd het pikdonker, ook de gsm liet het meestal afweten. We logeerden ter plaatse in een houten kamertje van 2 op 3 met een groot venster...zonder glas. We leerden 'basic' leven en slapen, ons wassen met het ijskoude bergwater. We verbleven er 3 dagen en na de (verplichte) dankplechtigheid vertrokken we voor 3 dagen naar het volgende dorp Dana en nadien naar Chitre via de onvermijdelijke slechte wegen. Gelukkig hadden we een zeer goede en ervaren chauffeur Mr. Paul, voorzitter van de ngo, die ons overal veilig naartoe bracht.

Onze laatste post was in Ghorka het epicentrum van de aardbeving van 2015. In die verafgelegen dorpen waren, te oordelen naar hun kledij en schoeisel, veel arme mensen. Jan en Lieve hadden hun handen vol met tandbehandeling. Mijn vrouw en ikzelf werkten zoals in onze vroegere huisartspraktijk maar dan met wat primitievere middelen, soms gebeurden ook kleine chirurgische ingrepen. De mensen werden eens degelijk onderzocht en behandeld, de ngo zorgde voor support als verdere onderzoeken in een hospitaal noodzakelijk waren. Aangezien de mensen ver van een stad woonden, was dit voor hen geen sinecure. Enkelen hadden zelfs nog nooit een stad gezien omdat alles te voet moest gebeuren.

Het verblijf onder de Nepalezen en het werk dat we daar konden verrichten was een bijzonder uitdagende en leerrijke ervaring en dat in een prachtig land. Get. Jos Vanhullebusch

Een afgerond project: de (her-) bouw van een schoolcomplex in Chinnebas:

In april reisden we samen met de leiding van de Kerun schoolprojects vereniging af naar Nepal om er de eindfase van de jarenlange verbouwingswerken te inspecteren en plechtig te openen. Het was mooi weer en een mooi weerzien. Zes jaar hebben we hier aan de school gewerkt om er een volledig lager secundair her op te bouwen. In de buurt werden nog 4 gemeenschapshuizen gebouwd, een kleine coöperatieve lokale bank ondersteund en de aardbevingsschade aan de huizen en scholen hersteld. We denken hier in deze dorpen een wezenlijk verschil gemaakt te hebben.

We gaan hier echter wel niet helemaal weg: nu komt pas de echte uitdaging: die van kwaliteitsonderwijs aanreiken. Daarom sturen wij jaarlijks vrijwilliger-leraars - met onze educatieve koffers- hier naartoe die er tijdelijk de lokale staf educatieve technieken aanleren. Dit kost dan misschien niet veel centen maar is niettemin even of zelfs meer belangrijk!

Helaas stoppen onze partners van de Kerun vereniging ermee. We worden immers allemaal een dagje ouder. We willen hen dan ook vooral bedanken voor hun jarenlange positieve samenwerking en we wensen hen alle gezondheid toe.

Onze nieuwe projectschool: De Shree Ambika Secondary School

Onze nieuwe projectschool doet het goed. In volle expansie en boordevol nieuwe initiatieven. Dankzij hun 3-jarige British Council Award krijgen ze heel wat nieuwe inhoudelijke input. Leraars gaan er op cursus en ze hebben daar nu een zusterschool, zoals ook in India om hun leefwereld uit te wisselen en een bredere kijk op de wereld te krijgen.

Ook wij dragen ons steentje bij. Na de kleuterklassen met tapijt, kussens en interactieve TV te voorzien hebben we nu ook 25 computers en een printer aan de school gedoneerd om een volwaardige IT-klas te maken voor hun nieuwe hoger secundair die ze dit jaar startten. Dit jaar klas 9 (vgl. 2de graad), volgend jaar komt dan 10 erbij en zo verder tot 12 (vgl. 6de middelbaar). Aangezien ze hoog willen inzetten op technische richtingen was een degelijk computerlabo aangewezen en dankzij een toelage van de Provincie West-Vlaanderen is dit gelukt. We zoek nog sponsoring voor aangepast meubilair en hopen die dit jaar te vinden.

En zo, op de officiële overhandiging van de computers werden we aan de schoolpoort opgewacht door een muziekbond en met bloemenkransen overladen. Het was een aangename ontvangst met zang en dans, de kinderen en leraars maakten een lange rij van de pick-up naar de school om de computers van hand tot hand door te geven. Later brachten we nog een televisie, printer en opbergkast. Een speech mocht in het Engels, deze keer aangezien dit een Engelstalige school geworden is.

We vatten ook het plan op om een eerste Nepalese schoolbus op elektriciteit te introduceren maar een eerste voorstel van een groep jonge Nepalese ingenieurs is zo duur dat dit misschien niet haalbaar wordt. Een 'normale' bus kost €20.000, de elektrische zou min. €72.000 kosten!

We zijn er ook op bezoek geweest met een Canadese hoogleraar, gepensioneerd IT-specialist. Van Vlaamse afkomst en op zijn amper 14de naar Vancouver vertrokken omdat hij hier zagezegd op school geen toekomst had?! Hij heeft ginder nochtans voor Burgerlijk en Industrieel ingenieur gestudeerd. Heeft ook een pilotenbrevet en is thans voorzitter van een interuniversitaire werkgroep rond IT-integratie. Ietwat bizar verhaal, toch. Nu hopen we ook met deze verre 'neef' van ons ook wat kwaliteitsverhoging van de technische richtingen te bekomen en misschien wat ideeën heeft rond onze elektrische bus problematiek.

Veel arme kinderen hier wel. Zo vonder we er een broer en zusje die onlangs wees geworden zijn. Ze verblijven thans bij hun grootmoeder die ook weduwe is en geen echt inkomen heeft. Gelukkig hebben we een ex-vrijwilliger-leraar gevonden uit Zweden die hen verder in hun studies en onderhoud zullen steunen.

Ons waterproject in het aardbevingsgebied.

In Siling is er heel wat werk verricht voor de uitbreiding van de watervoorziening naar nog drie dorpen. Zes kilometer buizen werden aangelegd en bijkomend acht 5000 liter watertanks geïnstalleerd. In plastic, dat wel maar echt aardbevingsbestendig, gemakkelijk individueel te onderhouden en belangrijker: uitbreidbaar naargelang de behoefte. Want de echt benodigde capaciteit voorspellen blijkt onmogelijk naar de toekomst toe. Teveel natte vinger dus.

Zeven dorpen hebben nu toegang tot bronwater. Die moet wel nog gefilterd want vooral in de moessontijd wordt dit water dus periodisch besmet met oppervlaktewater van de dan kolkende beek naast de bron. Gelukkig hebben we van het Brugs Fonds voor Ontwikkeling en Samenwerking zonet een toelage gekregen en in april-mei gaan we die ter plaatse gaan installeren.

De betrokken dorpen gaan de onderhoudskosten - die minimaal zijn - op zich nemen om zo op heel duurzame wijzen veilig drinkwater te voorzien voor honderden families.

Intussen is het dorp, 4 jaar naar de verwoestende aardbeving en waarbij het ganse dorp zowat platgedrukt was, druk bezig hun huizen te herbouwen. Met een toelage van de overheid t.b.v. een schamele €2.400,00 (!?) en dus vooral met retributies van familieleden die in het buitenland werken ontspruiten er overal in het dorp eigentijdse huisjes. Klein wegens de centen en de overheidscontroleur die in ruil voor de subsidie heel wat bouwbeperkingen opgelegd. Het is even wennen aan de moderne - eerder saai - bouwstijl wat het 'Bokrijk'-gevoel die deze oude dorpen hadden geheel doet verdwijnen. Gelukkig versieren ze de gevels met bonte kleuren. Ook positief is dat ze eindelijk of beter sanitair binnenshuis en ook in de keuken een kookfornuis op gas met rookafvoer voorzien, wat de levenskwaliteit aanzienlijk verbeterd.

30.000 liter voorraad nabij de bron.

29.000 liter en 19.000 omhoog gepompt.

Na de gewone werkuren helpen de dorpsbewoners.

40.000 liter extra opslagcapaciteit.

Bhamikele, Myagdi: afwerken en invullen.

Niet veel nieuws te melden buiten het feit dat we wachten op een toelage van de Provincie West-Vlaanderen om verder te kunnen. Nu 2020 van start is hopen we snel terug fondsen over te kunnen maken zodat we aan de afwerking en invulling kunnen beginnen. Ook het sanitair blok dient nog geconstrueerd en we hopen ook de school wat groener te maken door bv. op de daklijsten bloemen te planten maar daarvoor zoeken we nog wat budget.

Ondertussen zijn er wel 2 leraars van de American Peace Corps aan het werk en hielden we er een medisch kamp gedurende 3 dagen. Alle schoolkinderen kwamen er ook onder de loep van onze onverdroten van dienstdoende tandarts Dr. Jan Dryhoel.

Ons allereerste project en schooltje in Chitre.

Het scholierenaantal blijft hier teruglopen dus wordt het tijd dat alle schooltjes in de buurt beter samenwerken. In Ghorepani of een uur afstand te voet maar thans maar 15 minuten door de aanleg van een weg (aarden weg weliswaar) bespreken we met dat dorp om de kinderen van daar naar onze school te zenden.

In het nat seizoen moeten we bekijken hoe deze kinderen veilig naar de school te brengen. De besprekingen zijn gaande en er is alvast positieve interesse. Enkel zo kunnen we de school op lange termijn openhouden.

Ondertussen ...in België.

Om centjes in te zamelen voor ons Studie- en Noodfonds houden we tal van workshops en inzamelingsacties in diverse scholen en op Noord-Zuidfestiviteiten zoals het Feest in 't Park en de Oxfam geschenkenbeurs in Brugge, Couleur aan Zee in Middelkerke en onze Nepalese hapjes op het Noord-Zuidfeest op Den Bruul in Leuven.

Dit jaar waren we ook te gast in onder meer de Torhoutse Sint-Rembertschool, de GBS De Mozaïek in Roosbeek-Boutersem, de VBS De Leeuw in Zedelgem en de GBS in Sleidinge en te Sint-Michiels. Want ook bewustmaking hier te lande is belangrijk. Voor geïnteresseerden kijk eens op onze site via deze link: <http://himalayanprojects.brugseverenigen.be/ActiesinBelgi/Educatiefenactiemateriaal> voor een volledig overzicht van ons aanbod.

VBS De Leeuw in Zedelgem

Onze infostand

GBS in Sleidinge.

Nieuws van onze andere joint-ventures: Bezoek hun website voor nieuws.

- De **Aasha Project vereniging** helpt in EDUCATIE: In Dadhikot, Kathmandu, zijn er kinderen die niet naar school gaan, of naar de goedkoopste overheidsschool te sturen. Aasha helpt door het betalen van schoolrekeningen.
- De **Aasha vereniging** geeft ook MICROKREDIETEN: we geven renteloze leningen aan arme mensen, gezinnen of gemeenschappen die een zaak willen beginnen en daarvoor het kapitaal missen.
- **Aasha** doet aan NOODHULP: Via giften en renteloze leningen helpen we heel wat gezinnen uit Dadhikot met de heropbouw en bouw van een woning na de aardbeving van 2015. Ook bij de overstromingen tijdens de moesson in de laagvlakte, worden vele mensen getroffen. We helpen door het schenken van goederen, voedsel en noodfondsen. Soms komt men aankloppen voor een factuur die niet betaald kan worden of een ziek familielid.
- Meer gedetailleerde informatie? Zie: www.project-aasha.webnode.nl.
- Nepali Child vzw steunt dan weer een weeshuis in Balaju, Kathmandu (zie: www.fcwc.be).

Onze plannen voor 2020 in Nepal:

- Binnen- en afwerking van de middelbare school in Bhamikele, Myagdi district.
- Een elektrische bus voor de Shree Ambika Secondary School in Hyangja?
- 8ste tournee met het Bsure-team o.l.v. Dr. Jan voor gratis medische kampen, dit jaar aangevuld met een gepensioneerd dokterskoppel uit Engeland.
- Een kleine basisschool in Hyangja krijgt wat hulp.
- Nieuwe aanvragen worden onderzocht en projectsites bezocht.
- In Siling (7 dorpen) installeren we een filter voor drinkbaar water.
- We beheren verder onze scholen en medische post en helpen via ons Studiefonds.

Onze plannen voor 2020 in België

Dit jaar hebben we weer de schoolacties in onze vaste scholen van Zedelgem, Torhout, Sleidinge en Sint-Michiels. Ook in VBS in Roeselare en het VTI in Brugge houden we workshops. Standwerk onder meer met een eetstand op het Leuven Wereldfeest op 7/6 op De Bruul en een infostand op het Feest in 't Park in het Minnewater te Brugge op 27/6. Verder onze infostand ook nog op Dunia in Koksijde op 12/7, Couleur aan Zee in Middelerke op 13/7 en de Oxfam Geschenkenbeurs in de Brugse Hallen (Markt) half december. *Allen heel welkom voor een babbel en eventueel een Nepalese hap.*

Verder nog speciale dank aan:

Kerun vereniging, VBS De Mozaïek uit Roosbeek-Boutersem, Sint-Rembert School uit Torhout, VBS De Leeuw Zedelgem, SBS Sint-Michiels, sportvereniging Rap & Vrank uit Evergem, Lions Clubs Meetjesland, Stad Brugge, Beernem en de Provincie West-Vlaanderen.

Hoe uw steun dit alles mogelijk maakt:

Financiële steun kan mits met een storting op **BE14 3800 1081 6783** waarvoor U v.a. €40 een fiscaal attest krijgt.

- Ons **vast sponsoren** - liefst maandelijks - is de ideale manier om onze werking te steunen aangezien we dan een prognose kunnen maken op jaarbasis en de reguliere werking van onze school en medische projecten kunnen garanderen. We suggereren 20 euro per maand maar een ander bedrag kan ook.
- Een **éénmalige storting** helpt ons tekorten aan te vullen op onze vaste werkingskosten en extra's aan te kopen. Zo kunnen we bijvoorbeeld voor 25 eurocent een tandenborstel met pasta uitdelen aan de kinderen tijdens onze Bsure-kampen.
- **Benefieten en inzamelacties:** Wil u met uw school, vereniging of vrienden, kennissen of werkcollega's iets organiseren? Misschien kan uw werkgever mee investeren? Wij hebben heel wat didactisch en decoratiemateriaal. Een Nepalese maaltijd en/of workshops behoren tot de mogelijkheden. Op de website himalayan-projects.org kan je onze educatieve folder bekijken en/of downloaden. Deze inkomsten dienen voor bijkomende investeringen en de aankoop van educatief en medisch materiaal. Ook spijzen we er ons **Noodfonds** voor dringende hulp en **Studiefonds** voor hogere studies mee.
- Maak ons **erfgenaam** of schrijf ons in, in een **duo-legaat**. Hoe? Contacteer ons, uw notaris of zie onze website.
- Waarom wordt u eens geen **vrijwilliger**? In Nepal hebben we een grote nood aan **dokters, tandartsen en leraars**. Zin?

U bent al sponsor? Dan kunt u ons verder helpen door wat mond-aan-mond reclame te maken, want wij spenderen uw sponsorgeld niet aan betaalde reclame. Folders en nieuwsbrieven zijn beschikbaar op aanvraag.

Meer info: www.facebook.com/HimalayanProjectsVZW

Na deze zoveelste nieuwbrief alweer gesterkt door een pas toegekende vergunning voor zes jaar van het Ministerie van Ontwikkelingssamenwerking en Financiën herhalen we nogmaals onze dringende oproep tot steun voor al hetgeen we willen verwezenlijken. Bergen werk te verzetten. Alleen, zonder uw inbreng is niets mogelijk. Onze vaste werkingskosten hier zijn minimaal, amper 2.39% in 2019, wij zelf werken als vrijwilliger mee. Denk daarom dus aan ons - of beter nog: aan hen om samen op weg te gaan naar een ideale wereld!

Afsluitertje:

Na tal van rivieren te doorwaden rest ons nog dank, dank, dank! Een eerste dank dus aan al onze sponsors, individueel of groepen, scholen en instituties. Zonder uw steun geraken we ook nergens. Echt waar.

Ook dank aan alle vrijwilligers in België, Nederland en Groot-Brittannië waarbij we noemen: Hedwig Racquet en Eddy Goemans van het Kerun Schoolprojects uit Grimbergen/Tielt-Winge en Dr. Jan Dryhoel, Dr. Jos Vanhullebusch, Lieve Neiryndck, Ann Van Der Vurst (Bsure-team), Jim Coleman en Barbara Porter van de Help NGO (UK), Project Aasha vzw en Inge Bracke en staf van het CPCS.

Een laatste dank dan naar enkele Nepalezen gaat onze dank: meer bepaald onze ex-verpleegster Shanta Pun, onze nieuwe Sasina Pun en Deepak Pun in ons hoofdkwartier in Pun House, Pokhara. Heel speciaal ook dank aan onze secretaris Nita Buduja Pun en haar zus Nar Kumari Pun.

En 'last but not least' wensen wij U, uw familie en dierbaren een goede gezondheid en alle geluk. Samen maken we: 'Rimpels in een oceaan van bergen'.

Namasté (goeiendag), het Bsure-team!

En goed doen doet echt goed.

